Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce A. T., zastoupeného JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou v Praze 1, Žitná 45, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2005, čj. OAM-1881/VL-10-C09-2004, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 15. 2. 2007, čj. 46 Az 92/2006 - 16,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 1. 2005, čj. OAM-1881/VL-10-C09-2004, neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a současně rozhodl, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 15. 2. 2007, čj. 46 Az 92/2006 - 16, zamítl. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. Výkladem institutu nepřijatelnosti a demonstrativním výčtem jejích typických znaků se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39 (www.nssoud.cz).

V posuzované věci stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil. Nejvyšší správní soud se proto mohl otázkou přijatelnosti její kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině za použití znaků nastíněných ve shora citovaném usnesení Nejvyššího správního soudu.

Stěžovatel namítl pouze nedostatečné odůvodnění rozsudku krajského soudu s tím, že tento rozsudek vykazuje vady, které brání jeho přezkoumatelnosti. Nejvyšší správní soud připomíná, že již v minulosti opakovaně vyslovil (srov. např. rozsudek ze dne 23. 6. 2005, čj. 7 Afs 104/2004 - 54), že pro řízení o přezkoumání správního rozhodnutí soudem platí dispoziční zásada [§ 71 odst. 1 písm. d) a § 75 odst. 2 věta prvá s. ř. s.], a proto obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Ze soudního spisu vyplývá, že stěžovatel v žalobě pouze parafrázoval některá ustanovení správního řádu, která měla být žalovaným v předcházejícím správním řízení porušena, ale neuvedl žádné skutkové důvody, na jejichž základě by tvrdil porušení zákona. V žalobě pouze konstatoval, že další důvody uvede poté, co se seznámí se spisovým materiálem, ale v průběhu soudního řízení tak neučinil. Žalobě tedy zcela postrádá konkrétní skutková tvrzení o nezákonnostech, neboť tam citovaná zákonná ustanovení nejsou subsumována na skutková tvrzení. Žaloba neobsahovala žádný žalobní bod a tento nedostatek podmínek řízení nebyl v zákonné lhůtě ani po jejím uplynutí odstraněn.

Nejvyšší správní soud připomíná, že se řešením obdobné procesní situace již dříve zabýval v řadě svých rozhodnutí, např. v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 - 57, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS., a v rozsudcích ze dne 31. 5. 2005, čj. 8 Azs 52/2005 - 56, ze dne 22. 4. 2004, čj. 6 Azs 22/2004 - 42, ze dne 30. 11. 2005, čj. 7 Azs 294/2004 - 41, a ze dne 20. 2. 2006, čj. 8 Azs 172/2005 - 50, dostupných na www.nssoud.cz.

Jak bylo uvedeno shora, stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil. Nejvyšší správní soud sám pak, zejm. s ohledem na existenci své shora citované ustálené a vnitřně jednotné judikatury, v posuzované věci žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neshledal.

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nepřijatelnou, proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. července 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu